

چگونه می توان تأثیر گرمای شدید ناشی از تغییرات اقلیمی بر زندگی زنان را برطرف کرد^۱

نویسنده: زونبیل وود^۲

منبع: وبلاگ توسعه آسیایی (متعلق به بانک توسعه آسیایی) به نشانی:

<https://blogs.adb.org>

تاریخ انتشار: چهارم دسامبر ۲۰۲۳

مترجم: حمیدرضا زرنگار

اشاره:

مطلب زیر بر اساس تحقیقات مربوط به پروژه تقویت مقاومت زنان در برابر تنش گرمایی در آسیا و اقیانوسیه^۳ تدوین شده است که در بحث های کاپ ۲۸ ارائه شد.

برای ایجاد تاب آوری و تضمین سلامت و امنیت اقتصادی زنان، راهبردهایی مؤثر و سازگار با جنسیت مورد نیاز است. تغییرات اقلیمی شدت، تناوب و امواج گرما را افزایش می دهد، به گونه ای که سال ۲۰۲۳ به عنوان گرم ترین سال در تاریخ ثبت شد.

در ماه مه، ۲۰۲۳ ویتنام و جمهوری دموکراتیک خلق لائوس بالاترین دمای خود را ثبت کردند، در حالی که در ماه ژوئن، بنگلادش با طولانی ترین موج گرما در دهه های اخیر مواجه شد. در همان حال که جهان با آب و هوای به سرعت در حال گرم شدن دست و پنجه نرم می کند، ما تنها در حال درک چگونگی آماده شدن برای موج گرما در شرایط فوریتی هستیم.

امواج گرما تهدیدهایی برای تمام جنبه های زندگی ما هستند، از جمله سلامت عمومی، بهره وری اقتصادی، امنیت غذایی و کیفیت محیط زیست.

^۱ How to Address the Impact of Climate Change-Driven Extreme Heat on Women's Lives

^۲ Zonibel Woods

^۳ Strengthening Women's Resilience to Heat Stress in Asia and the Pacific

در همان حال که امواج گرما همگان را تحت تاثیر قرار می دهند، تجربیات زنان و مردان به گونه ای قابل توجه متفاوت است. نابرابری و مقوله جنسیت تجربیات مردم از موج گرما را شکل می دهد. برای مثال، فقرا ۴۰ درصد بیش تر در معرض امواج گرما قرار دارند و در مکان‌هایی مانند سکونتگاه‌های غیر رسمی داکا، دمای هوا ۱۲ درجه گرم تر است. تنش گرمایی به طور نامتناسبی بر سلامت، معیشت و امنیت زنان تأثیر می گذارد و چالش‌های خاصی را بروز می دهد که حمایت و راه حل‌های هدفمند را ضروری می سازند.

سیکل روزمره زنی را در نظر بگیرید که در یک منطقه مستعد موج گرما زندگی می کند: یک مادر غروب‌های طولانی را صرف تلاش برای خنک کردن فرزندانش می کند تا بخوابند، اغلب به دلیل هزینه‌های گزاف برق برای استفاده از پنکه، سعی می کند از فضای خنک‌تر بیرون استفاده کند. او در حالی که کمبود خواب دارد، صبح خود را با روشن کردن اجاق داغ شروع کرده، به پختن غذا می پردازد و به دنبال آن کاری را در گرمای طاقت فرسا انجام می دهد. اگر او در خارج از منزل کار کند، نظیر بخش‌های غیر رسمی مانند کشاورزی، اغلب زیر اشعه خیره‌کننده خورشید است. اگر او یک کارگر خانگی باشد که در یک سکونتگاه غیر رسمی زندگی می کند، سقف حلبی، خانه او را به کوره تبدیل کرده و دمای هوا را غیرقابل تحمل می سازد. اگر او اهل کشوری باشد که محدودیت‌های فرهنگی برای تحرک و پوشش او وجود داشته باشد، ممکن است چاره‌ای جز این نداشته باشد که در خانه بماند و از گرما رنج ببرد. با دسترسی محدود به آب و سرویس بهداشتی، او ممکن است تصمیم بگیرد که به اندازه کافی مایعات ننوشد تا اغلب اوقات مجبور به توال رفتن نشود. اگر باردار باشد، در طول موج گرما با خطرات شدیدتری روبرو می شود، اما ممکن است به اطلاعات حیاتی برای جلوگیری از عوارض گرما دسترسی نداشته باشد. تعطیلی مدارس می تواند او را مجبور کند که برای مراقبت از فرزندان خود از درآمد ناشی از کار صرف نظر نماید. توسعه و اجرای برنامه‌های کنش گرمایی، با مشورت زنان، برای رسیدگی به تأثیر جنسیتی گرمای شدید و تضمین آینده‌ای انعطاف‌پذیرتر و عادلانه‌تر، ضرورت دارد.

گرمای شدید سنگین‌ترین تأثیر را بر مردان و زنانی که در خارج از منزل در بخش‌های بسیار غیر رسمی مانند فروشندگان خیابانی، کارگران کشاورزی و ساختمانی کار می کنند، خواهد داشت و همچنین بر افرادی که در محیط‌های کاری مانند کارخانه‌ها یا صنایع پوشاک نیازمند وجود وسایل سرمایشی هستند، تأثیر می گذارد.

در میان ده کشوری که بیش‌ترین تلفات نیروی کار را به دلیل قرار گرفتن در معرض گرما پیش‌بینی کرده‌اند، هفت کشور در قاره آسیا قرار دارند و برآورد سازمان بین‌المللی کار حاکی از اتلاف بالقوه پنج درصد در کل ساعات کار در جنوب آسیا است. با این حال، این زیان به طور یکنواخت توزیع نمی شود. زنانی که اغلب به طور غیر رسمی بیش از مردان شاغل هستند، به طور نامناسبی تحت تأثیر این شرایط قرار دارند. در جنوب آسیا، زنان

شاغل خانگی تقریباً یک چهارم از کل مشاغل زنان را تشکیل می دهند، در حالی که تنها شش درصد مردان در مشاغل خانگی اشتغال دارند. هنجارهای اجتماعی و جنسیتی نیز تحرک زنان را محدود می کند و اغلب آن ها را در طول موج گرما در داخل خانه بدون دسترسی به فضاهای بیرونی خنک تر و سایه دار محدود می کند. در نتیجه، زنان با خطر بیش تری از لحاظ پیامدهای نامطلوب بهداشتی ناشی از تنش گرمایی، از جمله نرخ مرگ و میر بالاتر، به ویژه در میان مسن ترها مواجه اند.

در هندوستان، کارگران خانگی تا ۳۰ درصد کاهش درآمد را به دلیل دمای بیش از حد برای کار در داخل خانه گزارش کرده اند. یک نظرسنجی در کامبوج نیز نشان داد که ۲۲ درصد کارگران زن در کارخانه ها کاهش ظرفیت کار را به دلیل تنش گرما گزارش کردند؛ شش درصد از آن ها روزهای کاری را از دست دادند و ۶۷ درصد نیز اظهار داشتند که تنش گرمایی در منزل بر سلامتشان تأثیر می گذارد. سایر عوارض بهداشتی شامل صدمات محل کار، بیماری های مربوط به گرما و بیماری مزمن کلیوی است. این موارد در میان کارگران کشاورزی و جوامعی که آب و سرویس بهداشتی کافی ندارند، مانند سکونتگاه های غیر رسمی رایج است.

علاوه بر آن، پخت و پز در داخل منزل در طول موج گرما می تواند خطرات بهداشتی ناشی از گرما و آلودگی را تشدید کند. داده های مربوط به تأثیر تنش گرمایی بر زنان، به ویژه در دوران بارداری، به طور فزاینده ای نگران کننده است. به عنوان مثال، هر یک درجه سانتی گراد افزایش دما با افزایش شش درصدی زایمان های زودرس و افزایش ۱۶ درصدی موج گرما مرتبط است. همچنین خطر مرده زایی به ازای هر یک درجه سانتی گراد افزایش دما پنج درصد افزایش می یابد.

پرداختن به تنش گرمایی نیازمند یک رویکرد جامع و چند بخشی شامل نظام های بهداشتی، محل کار، مدارس، حفاظت اجتماعی، برنامه ریزی مالی و مدیریت ریسک بلایا است. این بخش ها باید به سرعت راهبردها را منطبق نموده و ترکیب کنند که به طور خاص به نیازهای خاص زنان در مواجهه با افزایش دما پاسخ دهند.

برای انطباق موثر با شرایط سیاره ای که در حال گرم شدن است، درک عمیق تر از نقش نابرابری جنسیتی در تاب آوری زنان در ارتباط با امواج گرما ضروری است. علیرغم افزایش تأثیر تنش گرمایی، پیامدهای متعدد بر روی زنان به طور کامل مورد بررسی قرار نگرفته است که خود حاکی از شکاف مهمی در تحقیقات و اقدامات فعلی است.

تدوین و اجرای برنامه های کنش گرمایی با مشورت زنان ضروری است. ما به راه حل های نوآورانه و قابل دسترس، مانند سرمایه گذاری غیرفعال و رویکردهای مبتنی بر طبیعت، به ویژه در مناطق شهری برای مقابله با "اثر جزیره

گرمایی^۴ نیازمندیم. چنین راه حل هایی نه تنها موجب تسکین فوری می شوند، بلکه انعطاف پذیری طولانی مدتی را به ویژه برای زنان و محرومان اقتصادی به دنبال دارند.

کشورهای منطقه و شرکای توسعه آن ها به توسعه دانش، برنامه ریزی متناسب با جنسیت و شناسایی راه حل های نوآورانه برای مقابله با تأثیر جنسیتی گرمای شدید، با تمرکز ویژه بر بنگلادش، کامبوج، پاکستان، سریلانکا و تاجیکستان نیازمندند.

با تجهیز زنان برای رویارویی با چالش های جهان در حال گرم شدن، راه را برای آینده ای انعطاف پذیرتر و عادلانه تر هموار می کنیم. وقتی با این واقعیت روبرو می شویم که گرمای شدید تمام جنبه های زندگی زنان را تغییر می دهد، این سوال مطرح می شود: آیا ما آماده ایم؟ پاسخ روشن است. ما هنوز آماده نیستیم، اما با گام های درست می توانیم آماده شویم.

۴ مناطق شهری معمولاً اثر جزیره گرمایی شهری را تجربه می کنند، یعنی به طور قابل توجهی گرم تر از مناطق روستایی اطراف هستند. تفاوت دما معمولاً در شب بیش تر از روز است و زمانی که بادهای ضعیف اند، در شرایط مسدود شدن جریان هوا، این تفاوت به طور قابل توجهی در تابستان و زمستان بیش تر مشهود است.